

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudkyní Mgr. Andreou Větrovskou ve věci

žalobkyně: [Jméno žalobkyně]., IČO [IČO žalobkyně] sídlem [Adresa žalobkyně] zastoupená advokátem [Jméno advokáta] sídlem [Adresa advokáta]

proti

žalovanému: [Jméno žalovaného], narozený [Datum narození žalovaného] bytem [Adresa žalovaného]

o zaplacení částky 88 661,65 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni 40 000 Kč v pravidelných splátkách ve výši 2 500 Kč měsíčně splatných vždy do každého 25. dne v měsíci počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozsudku do zaplacení, a to pod ztrátou výhody splátek.

II. Žaloba se zamítá, co do částky 48 661,65 Kč s kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 6 637,5 Kč, kapitalizovaným úrokem ve výši 8 115,5 Kč, zákonným úrokem z prodlení ve výši 14,75 % ročně z částky 40 000 Kč od 29. 4. 2025 do zaplacení a úrokem ve výši 14,75 % ročně z částky 40 000 Kč od 29. 4. 2025 do zaplacení.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala proti žalovanému zaplacení částky 88 661,65 Kč s příslušenstvím z titulu smlouvy o spotřebitelském úvěru č. [hodnota] uzavřené mezi právní předchůdkyní žalobkyně společností [právnická osoba] (dále jen „právní předchůdkyně žalobkyně“) a žalovaným dne 19. 3. 2023, jejíž nedílnou součástí byly smluvní podmínky. Právní předchůdkyně žalobkyně před poskytnutím úvěru posoudila s odbornou péčí schopnost žalovaného

požadovaný úvěr splácet. Zejména provedla vyhodnocení informací získaných od žalovaného, který byl dotazován na své majetkové, pracovní a jiné poměry a tyto informace byly ověřovány oproti dokladům vyžádaných od žalovaného. Poskytnuté informace byly zaznamenány do zákaznické karty. Na základě uzavřené smlouvy právní předchůdkyně žalobkyně poskytla žalovanému peněžní prostředky ve výši 40 000 Kč v hotovosti v den uzavření smlouvy. Žalovaný se ve smlouvě zavázal zaplatit právní předchůdkyni žalobkyně částku 31 347 Kč, která představuje součet kapitalizovaných úroků za půjčené peněžní prostředky za sjednanou dobu řádného trvání smlouvy ve výši 20 971 Kč (s úrokovou sazbou ve výši 14,75 % ročně), částky za zpracování zápůjčky ve výši 1 500 Kč, částky za službu komfortního a flexibilního splácení ve výši 6 968 Kč a pojištění ve výši 1 908 Kč. Celkovou částku odpovídající součtu poskytnuté zápůjčky, poplatku a pojistného se žalovaný zavázal uhradit v hotovosti ve 12 měsíčních splátkách po 5 946 Kč, přičemž poslední splátka byla stanovena na den 19. 3. 2024. Žalovaný nehradil splátky řádně a včas. V důsledku porušení smluvní povinnosti řádně splácet dlužnou částku byl žalovaný povinen zaplatit smluvní pokutu ve výši 0,1 % denně z částky, ohledně níž se dostal do prodlení. Právní předchůdkyně žalobkyně postoupila žalobkyni pohledávku za žalovaným smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 28. 4. 2025, žalovanému bylo postoupení pohledávky písemně oznámeno. Celkovou dlužnou částku ve výši 88 661,65 Kč tvoří dlužná jistina ve výši 40 000 Kč, dlužný poplatek ve výši 28 661,65 Kč a smluvní pokuta ve výši 20 000 Kč. Žalobkyně se dále domáhala zaplacení kapitalizovaných úroků ve výši 8 117,50 Kč, kapitalizovaných úroků z prodlení ve výši 6 637,50 Kč a úroků ve výši 14,75 % ročně z částky 40 000 Kč od 29. 4. 2025 do zaplacení a úroků z prodlení ve výši 14,75 % ročně z částky 40 000 Kč od 29. 4. 2025 do zaplacení. Ačkoli byl žalovaný upomínán, dlužnou částku žalobkyni nezaplatil.

2. Následně žalobkyně na výzvu soudu sdělila, že její právní předchůdkyně splnila svoji zákonnou povinnost ve smyslu § 84 - § 89 zákona o spotřebitelském úvěru. S ohledem na informace, které jí žalovaný sdělil, zejména že je zaměstnán na plný pracovní úvazek, jeho měsíční příjem činí 31 287 Kč, žije ve vlastním bytě či domě bez zástavy, nemá vyživovací povinnost k žádné osobě, nemá úvěr z kreditní karty ani zápůjčku u jiné společnosti, a s ohledem na výši požadované částky dospěla k názoru, že schopnost žalovaného splácet úvěr je dostatečná. Majetková situace žalovaného byla ověřena z pracovní smlouvy a výplatní pásky, současně si právní předchůdkyně žalobkyně z veřejně dostupného insolvenčního rejstříku ověřila, že vůči žalovanému není vedeno insolvenční řízení.

3. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil, k ústnímu jednání se bez omluvy nedostavil, ačkoli byl řádně předvolán. Žalobkyně se k jednání dostavila, a soud proto věc projednal v nepřítomnosti žalovaného podle § 101 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“).

4. Smlouvou o spotřebitelském úvěru č. [hodnota] ze dne 19. 3. 2023 ve spojení se smluvními podmínkami smlouvy o spotřebitelském úvěru, zařazením zákazníka do pojistného programu a tabulkou umoření bylo prokázáno, že právní předchůdkyně žalobkyně uzavřela se žalovaným smlouvu o spotřebitelském úvěru, kterou se zavázala poskytnout žalovanému spotřebitelský úvěr ve výši 40 000 Kč. Žalovaný se zavázal splácet poskytnutý spotřebitelský úvěr s poplatkem ve výši 29 439 Kč, který byl tvořen úrokem ve výši 20 971 Kč s úrokovou sazbou sjednanou ve výši 86 % ročně, částkou za zpracování spotřebitelského úvěru ve výši 1 500 Kč, částkou za rozšířenou doplňkovou službu komfortního a flexibilního splácení ve výši 6 968 Kč a pojistným ve výši 1 908 Kč, to vše ve 12 měsíčních splátkách po 5 946 Kč s tím, že výše poslední splátky činila 5 941 Kč. Žalovaný obdržel v hotovosti 40 000 Kč při uzavření smlouvy, avšak ničeho neuhradil.

5. Ze zákaznické karty – žádosti o spotřebitelský úvěr ze dne 19. 3. 2023 vyplývá, že žalovaný právní předchůdkyni žalobkyně uvedl, že je svobodný, nemá žádnou vyživovací povinnost a pracuje na plný pracovní úvazek, jeho čistý měsíční příjem činí 31 287 Kč a další příjem domácnosti je ve výši 18 411 Kč měsíčně, odhadované běžné měsíční výdaje představují částku 1 500 Kč. Čistý příjem žalovaného právní předchůdkyně žalobkyně ověřovala z pracovní smlouvy a výplatní pásky.

6. Smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 28. 4. 2025 ve spojení se seznamem postoupených pohledávek, potvrzením o uhrazení úplaty za postoupené pohledávky ze dne 2. 9. 2025, oznámením o postoupení pohledávky ze dne 28. 4. 2025, podacím lístkem ze dne 22. 5. 2025 a výpisem z obchodního rejstříku žalobkyně byla prokázána aktivní legitimace žalobkyně ve sporu.

7. Výzvou k plnění se základním skutkovým a právním rozborem předcházející žalobě ze dne 29. 7. 2025 ve spojení s podacím lístkem ze dne 30. 7. 2025 bylo prokázáno, že žalobkyně vyzvala žalovaného k zaplacení dlužné částky před podáním žaloby.

8. Z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 31. 7. 2020 č.j. 5 Co 231/2020-97 vyplývá, že je dostačující, pokud poskytovatel zápůjčky měl listiny, z nichž vycházel při posouzení úvěruschopnosti žadatele k dispozici ke dni sepsání smlouvy o zápůjčce, když jejich poskytnutí potvrdil svým podpisem žalovaný na zákaznické kartě.

9. Provedeným dokazování soud zjistil následující skutkový stav. Právní předchůdkyně žalobkyně uzavřela se žalovaným dne 19. 3. 2023 smlouvu o spotřebitelském úvěru č. [hodnota] a poskytla žalovanému částku 40 000 Kč v hotovosti při uzavření smlouvy, jejíž součástí byly smluvní podmínky. Žalovaný se ve smlouvě zavázal splácet úvěr ve výši 40 000 Kč včetně poplatku ve výši 29 439 Kč (úroková sazba byla sjednána ve výši 86 % ročně) a pojistným ve výši 1 908 Kč ve 12 měsíčních splátkách po 5 946 Kč, avšak neuhradil ničeho. Před uzavřením smlouvy právní předchůdkyně žalobkyně prověřovala úvěruschopnost žalovaného, když jí byly předloženy dokumenty ke zjištění čistého měsíčního příjmu žalovaného, které označila v zákaznické kartě. Ve smlouvě byla účastníky sjednaná pro případ prodlení smluvní pokuta ve výši 0,1 % denně z dlužné částky. Právní předchůdkyně žalobkyně postoupila pohledávku za žalovaným žalobkyni a žalovanému postoupení pohledávky písemně oznámila.

10. Závazkový právní vztah vzniklý mezi účastníky se řídí § 2395 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o.z.“) ve spojení se zákonem č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (dále jen „zákon o spotřebitelském úvěru“). Podle § 86 odst. 1, 2 zákona o spotřebitelském úvěru poskytovatel před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru nebo změnou závazku z takové smlouvy spočívající ve významném navýšení celkové výše spotřebitelského úvěru posoudí úvěruschopnost spotřebitele na základě nezbytných, spolehlivých, dostatečných a přiměřených informací získaných od spotřebitel, a pokud je to nezbytné z databáze umožňující posouzení úvěruschopnosti spotřebitele nebo i z jiných zdrojů. Poskytovatel poskytne spotřebitelský úvěr jen tehdy, pokud z výsledku posouzení úvěruschopnosti spotřebitele vyplývá, že nejsou důvodné pochybnosti o schopnosti spotřebitele spotřebitelský úvěr splácet. Poskytovatel při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele posuzuje zejména schopnost spotřebitele splácet sjednané pravidelné splátky spotřebitelského úvěru, a to na základě porovnání příjmů a výdajů spotřebitele a způsobu plnění dosavadních dluhů. Podle § 75 zákona o spotřebitelském úvěru je poskytovatel povinen provozovat svou činnost s odbornou péčí, která podle § 2 odst. 1 písm. p) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, znamená úroveň zvláštních dovedností a péče, kterou lze od podnikatele ve vztahu ke spotřebiteli rozumně očekávat a která odpovídá poctivým obchodním praktikám nebo obecným zásadám dobré víry v oblasti jeho činnosti. Podle § 87 odst. 1, 2 zákona o spotřebitelském úvěru poskytne-li poskytovatel spotřebiteli spotřebitelský úvěr v rozporu s § 86 odst. 1 věta druhá, je smlouva neplatná. Soud k neplatnosti přihlédne i bez návrhu. Spotřebitel je povinen vrátit poskytnutou jistinu spotřebitelského úvěru v době přiměřené jeho možnostem. Je-li spor o to, jaká je doba odpovídající možnostem spotřebitele podle odstavce 1, určí tuto dobu na návrh některé ze smluvních stran soud podle možností spotřebitele a v zájmu spravedlivého uspořádání práv a povinností smluvních stran s přihlédnutím k příjmu spotřebitele a jeho celkovým sociálním a majetkovým poměrům.

11. Soud konstatuje, že žalobkyně v daném případě tvrdila, že právní předchůdkyně žalobkyně posoudila s odbornou péčí úvěruschopnost žalovaného před uzavřením smlouvy, avšak nedoložila, že by kromě příjmů žalovaného byly řádně ověřovány i jeho výdaje a další tvrzené

skutečnosti. Právní předchůdkyně žalobkyně ověřila pouze čistý měsíční příjem žalovaného z výplatní pásky a pracovní smlouvy. Řádné posouzení úvěruschopnosti žalovaného zákon spatřuje především v porovnání jeho příjmů a výdajů. Bez tohoto porovnání nelze posoudit, zda bude žalovaný schopen úvěr splácet. Odbornou péčí, kterou zákon vyžaduje, je třeba rozumět úroveň zvláštních dovedností a péče, kterou lze od podnikatele ve vztahu ke spotřebiteli rozumně očekávat a která odpovídá poctivým obchodním praktikám nebo obecným zásadám dobré víry v oblasti jeho činnosti. Postup s odbornou péčí zahrnuje též povinnost věřitele ověřit podstatné informace poskytnuté spotřebitelem svědčící o jeho schopnosti splácet sjednaný úvěr. Jelikož právní předchůdkyně žalobkyně nezjišťovala řádně výdaje žalovaného a spokojila se s měsíčními výdaji ve výši 1 500 Kč odhadnutými žalovaným v zákaznické kartě, je zřejmé, že nepostupovala při sjednávání spotřebitelského úvěru s odbornou péčí. Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. III. ÚS 4129/18 ze dne 26. 2. 2019 uvedl, že součástí odborné péče poskytovatele úvěru je i taková obezřetnost, že poskytovatel nespoléhá na údaje o schopnosti splácet úvěr tvrzené samotným žadatelem, ale sám tyto údaje prověří (případně si je nechá od žadatele doložit). Ústavní soud dále zdůraznil, že nejde o žádný zvlášť přísný či dokonce nepřiměřený požadavek; to, zda je reálné splacení dluhu, je přece celkem výchozí zásada, kterou by jako obecný princip měly soudy vzít v úvahu bez ohledu na to, zda je v nějakém zákoně výslovně zakotven, anebo nikoli. Soud uzavřel, že žalobkyně přes poučení soudem dle § 118a odst. 1, 3 o.s.ř. neprokázala, že před uzavřením smlouvy o spotřebitelském úvěru byla řádně posouzena úvěruschopnost žalovaného jako spotřebitele, když neprokázala, že byly řádně ověřeny výdaje žalovaného, čímž právní předchůdkyně žalobkyně jednala v rozporu s § 86 zákona o spotřebitelském úvěru, a tomuto jednání nelze přiznat právní ochranu. Povinnost posouzení úvěruschopnosti spotřebitele chrání nejen spotřebitele samotného před negativními důsledky neschopnosti úvěr splácet, ale zprostředkovaně také společnost jako celek, neboť předchází negativním sociálním důsledkům předlužení a insolvence v podobě pádu spotřebitele, osob na něm závislých do veřejné sociální sítě, narušení rodinných a sociálních vztahů atd. (33 Cdo 2178/2018). S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud shledal smlouvu o spotřebitelském úvěru absolutně neplatnou ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru.

12. V řízení bylo zjištěno, že žalovanému byla při uzavření smlouvy poskytnuta částka 40 000 Kč a žalovaný ničeho žalobkyni nezaplatil, žalobkyně tak má podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru nárok na vrácení jistiny spotřebitelského úvěru v době přiměřené možnostem žalovaného. V daném případě nebyl mezi účastníky řízení spor o to, jaká je doba pro vrácení jistiny odpovídající možnostem žalovaného, ani nebyl podán návrh na určení této doby soudem. Žalovaný se ve věci nevyjádřil, a proto soud s přihlédnutím k celkové výši poskytnuté jistiny úvěru a předpokládané době splácení dluhu podle § 87 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni dlužnou částku ve výši 40 000 Kč ve splátkách po 2 500 Kč měsíčně, a to pod ztrátou výhody splátek (výrok I.). Soud konstatuje, že žalobkyni nevznikl nárok na zákonný úrok z prodlení, protože povinnost žalovaného zaplatit žalobkyni dlužnou jistinu úvěru vzniká teprve v souvislosti s tímto konstitutivním rozsudkem soudu, který žalovanému nově stanovuje povinnost k plnění včetně lhůty.

13. Jelikož soud shledal smlouvu o spotřebitelském úvěru absolutně neplatnou, nemohl žalovanému vzniknout závazek zaplatit žalobkyni úvěr, úroky, poplatek ani smluvní pokutu, a proto byla žaloba ve zbytku zamítnuta (výrok II.). V této souvislosti soud uvádí, že s ohledem na výše uvedené právní závěry se již dále nezabýval platností jednotlivých ujednání smlouvy, avšak podotýká, že úrok ve výši 86 % ročně je zcela jistě v rozporu s dobrými mravy.

14. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 2 o.s.ř., neboť měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný byl ve sporu úspěšnější z procesního hlediska, avšak žádné náklady řízení mu nevznikly, neboť se řízení aktivně neúčastnil, a proto soud rozhodl, jak uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku.

Nebudou-li povinnosti uložené vykonatelným rozsudkem splněny řádně a včas, může se oprávněný jejich splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Písek 29. ledna 2026

Mgr. Andrea Větrovská
samosoudkyně